USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Q. H. P.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2020, č. j. OAM-920/ZA-ZA11-HA13-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 1. 2021, č. j. 18 Az 7/2020 - 40,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), které je označeno v záhlaví tohoto usnesení a kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2020, č. j. OAM-920/ZA-ZA11-HA13-2019. Výše zmíněným rozhodnutím žalovaný stěžovateli neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“); doplňkovou ochranu nebylo možné udělit kvůli aplikaci § 15a zákona o azylu.

[2] Tato kasační stížnost však v rozporu s § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neuváděla, z jakých důvodů stěžovatel rozsudek krajského soudu napadá a čeho se domáhá. Proto Nejvyšší správní soud (dále také „NSS“) usnesením ze dne 18. 2. 2021, č. j. 9 Azs 25/2021 - 9, postupem podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil důvody kasační stížnosti a vymezil, čeho se domáhá (výrokem I). Současně jej vyzval k prokázání zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti (výrokem II), což stěžovatel učinil podáním ze dne 22. 2. 2021.

[3] Usnesení č. j. 9 Azs 25/2021 - 9 bylo doručeno zástupci stěžovatele do datové schránky dne 22. 2. 2021. Den, od něhož se odvíjí počátek běhu měsíční lhůty, tak je 22. 2. 2021, lhůta uplynula dne 22. 3. 2021 (pondělí). Do toho dne NSS žádné

podání ze strany stěžovatele neobdržel. Při počítání lhůty NSS vycházel z § 40 odst. 2 s. ř. s.

[4] Dne 23. 3. 2021 (v odpoledních hodinách) NSS obdržel žádost zástupce stěžovatele o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti do 31. 3. 2021. Uvedl, že nemohl kasační stížnost včas doplnit z důvodu práce on-line kvůli pandemii onemocnění Covid-19 a současně nečekanému úmrtí v rodině asistentky, které mu dne 22. 3. 2021 zabránilo v přístupu ke spisu stěžovatele.

[5] Podle § 106 odst. 3, věty třetí, s. ř. s. je možné lhůtu pro doplnění kasační stížnosti prodloužit, a to na včasnou žádost stěžovatele a z vážných důvodů, nejdéle však o další měsíc.

[6] Žádost o prodloužení lhůty ze dne 23. 3. 2021 nemohl NSS považovat za včasnou, protože byla doručena až den po marném uplynutí lhůty pro doplnění kasační stížnosti. Na tomto závěru nemůže nic změnit skutečnost, že překážka, kvůli níž stěžovatel prostřednictvím svého zástupce o prodloužení lhůty žádal, se podle jeho tvrzení objevila až v poslední den lhůty. Stěžovatelův zástupce sice neměl příliš velký časový prostor požádat o prodloužení lhůty ještě před jejím uplynutím, podle NSS je však jen těžko představitelné, že mu udávaná překážka (nedostupnost spisu klienta) bránila zaslat jednoduchou žádost o prodloužení lhůty ještě téhož dne. Bylo tedy v jeho možnostech požádat o prodloužení lhůty včas, avšak neučinil tak.

[7] Jak plyne z usnesení NSS ze dne 27. 5. 2003, č. j. 3 Ads 21/2003 - 40, č. 195/2004 Sb. NSS, k opožděně podané žádosti o prodloužení lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. NSS nepřihlédne, a pokud pro vady kasační stížnosti nelze pokračovat v řízení, kasační stížnost odmítne. Shodně NSS postupoval např. i v usnesení ze dne 22. 10. 2020, č. j. 5 Azs 213/2020 - 27, nebo ze dne 8. 1. 2020, č. j. 9 As 319/2019 - 32.

[8] Tento právní názor zcela dopadá na projednávanou věc. NSS k opožděné žádosti o prodloužení lhůty nepřihlédl. Lhůta pro doplnění kasační stížnosti marně uplynula, a protože nebylo možné pro nedostatky kasační stížnosti pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl za použití § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] Pro úplnost NSS podotýká, že opožděné žádosti o prodloužení lhůty nemohl vyhovět ani s ohledem na § 3 zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastnící se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů. I kdyby totiž považoval žádost o prodloužení lhůty za žádost o prominutí zmeškání lhůty, nebyl s ní jednak spojen zmeškaný úkon, a jednak překážka, která bránila včasnému doplnění kasační stížnosti, zjevně nepramenila z mimořádného opatření při epidemii Covid-19 (srov. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2020, č. j. 55 A 43/2020 - 46, č. 4050/2020 Sb. NSS). Skutečnost, že advokátní kancelář stěžovatelova zástupce pracuje převážně on-line, sama o sobě nebrání konat včasné úkony za zastupované klienty.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu